

avgust 2021

Jadran 2021

Hrvaška

1. avgust 2021, nedelja

Kosirača(Ist) - Silba

Ponoči ni bilo pri nas nobene nevihte, čeprav je vreme precej nestabilno.

Zjutraj se starejši del posadke odloči za naskok na vrh, mladina pa ostane v baznem taboru.

Vreme nam poizkuša onemogočiti pristop in nas najprej napade z nizkim pritiskom. Bljub oblačnosti kar teče od nas, saj je zrak težak in vlažen.

Odločimo se, da uporabimo proti vrhu že osvojeno, recimo ji 'Slovensko' smer. Po domače bi ji rekli steza.

Vreme se še enkrat zaroti proti nam in skozi posamezne kapljice dežja se prebijamo proti vrhu.

Celotna odprava uspe doseči vrh brez uporabe kisika, smo pa porabili eno plastenko Radenske.

Razgled z osemtisočaka je soliden.

Se opravičujem, preverjanje dejstev pravi, da gre za goro visoko 170 m.

Žal se daleč ne vidi, saj otoki hitro izginejo v slabi vidljivosti, je pa na vrhu vsaj soliden veter, ki nas ohladi.

Spust je za gležnje rahlo nevaren, za pluća pa ni naporen in admiralica spet pride do besede (pa ne le ene).

Po obilni malici odjadramo na Silbo.

Jugo je ravno dovolj močan, da samo s flokom udobno in dovolj hitro plujemo z vetrom v polkrmo.

Na Silbi sidramo pred luko, prostora je veliko.

A ne za dolgo.

Kmalu se začne sidrišče polniti in nekateri sidrajo blizu.

Situacija se zaplete, ko Izolska 50 čeveljska barka, ki je sidrala zraven nas (blizu a dovolj dalč, da je varno) dvigne sidro in se zaveže na betonski blok. Ta blok pa je čisto blizu našega sidra.

Povem jim, da se to ne bo dobro končalo, saj je napovedano, da se bo veter obračal od juga v zahodnik, nato v burjo, in da je napovedana resna možnost za neverin, se pravi veter s severa.

skoraj dve uri je trajalo, da so ugotovili, da res ne bo šlo in so se končno prevezali na drug blok malo bolj stran od nas. Pred tem se je veter že toliko obrnil, da je bila razdalja med barkama občasno manj, kot 5 m. Če bi se veter obrnil še za nekaj dest stopinj bi že ribali eden ob drugega. In frajerji so hoteli zadeve pustiti take in zapustiti barko in oddingirati na obalo.

Na srečo smo jih le prepričali, da se prevežejo.

Zvečer gremo osvojiti še en otok vključno z vzponom na stolp ljubezni. Le admiralica ostane na barki, saj je danes že stopila na kopno in je tedensko kvoto s tem izpolnila.

2. avgust 2021, ponedeljek

Silba - Olib - Vir

Zjutraj veter prav prijetno vleče zahodnik, a vala ni preveč, saj nas varuje Silba.

Poizkusimo, če bo na Olibu za otočkom Kurjak dovolj mirno za kopanje in zajtrk, zato odjadramo tja.

Za Herona ni težav, zibamo se ne preveč, a za plavanje so valovčki in veter precej neugodni.

Kljub temu Lili (pod vodo) in Vanja (nad vodo) odplavata do otočka.

Jaz jima grem čez čas s SUPom nasproti, saj med nami in otočkom občasno kdo glisira.

Preden dobro odvežem SUP je Vanja že nazaj. Očitno je brisan prostor skoraj preglisirala.

So pa valovi ravno dovolj neugodni, da SUPam raje na kolenih, da ne zmočim klobuka. Valovi se mešajo, ko se upognejo okrog Silbe in prihajajo z dveh strani.

Nadaljevanje poti proti Viru je v začetku prijetno športno jadranje, a se veter popoldan utruji in poneha.

Na koncu ostane 5 vozlov v krmo, kar za nas pomeni motoriranje.

Sidramo pri stari trdnjavi na Viru. V časih Benečanov so jo Virci uporabljali, da se zavarujejo pred napadi Turkov in Uskokov.

Dandanes pa bi mi rabili nekaj, da se zavarujemo pred jeti, gliserji in podobnimi povzročitelji hrupa. Zvečer del ekipe odvesla v dokaj oddaljen Vir. Moj predlog, da jim na čoln montiram motor je bil z gnusom zavržen. Potem smo opazovali, kako vijugajo po zalivu in vsakih nekaj sekund zamenjajo položaje veslačev. Čez čas jim gre že dobro in ko izginejo v daljavi nas ne skrbi več. Vračajo se trdi temi. Heron ima razen sidrne luči še luč v kokpitu, da nas lažje najdejo. Mi njih slišimo, vidimo pa ne, saj luči nimajo s seboj. So pa prinesli nove zaloge iz trgovin in lačni ne bomo. Zvečer je nekaj hladneje. Skoraj že razmišljam o majici. Mislim, da bomo dobro spali. Nekateri le do začetka košarke.

3. avgust 2021, torek

Vir - Vrgada

Bližina civilizacije je prinesla tudi hrup z obale, a ni bio prehudo. Mladina ponoči gleda košarko, nekateri smo se rezultata veselili šele zjutraj. Vremenska napoved pravi, da danes ne bo kaj prida pihalo, jutri dopoldan tudi še ne, potem pa bo spet jugo. Zato gremo danes na jug. Vetra je komaj dovolj za jadranje in veliko časa si pomagamo z motorjem, da so hitrosti vsaj za silo normalne. Najprej gremo poslušat zadarske morske orgle. Danes slabo igrajo, ker ni dovolj valov. Še največ so zaigrali, ko je mimo pripeljal večji gliser. Veter se je obrnil in zapihal iz četrtega kvadranta, a premalo za dobro jadranje. Ker imam polno posadko pripravljeno za akcijo izvelečo iz podpalubja gennacker. Kmalu zaplapola nad nami velik ptič in nas požene do normalnih hitrosti med 5 in 6 vozlov. Hitreje tudi s tem jadrom ne gre, saj pač ni dosti vetra. Čez kakšno uro veter opeša in jadro roma nazaj v podpalubje, naprej pa nas žene Yanmar. Kopamo se pri Galešnjaku, otočku ljubezni, ki ima obliko srca. Popoldan spet dobimo nekaj malega vetra in prijadramo do Vrgade, kjer vržemo sidro in se lotimo večerje. Danes so za poobedek palačinke in proizvodnja poteka na dveh ponvah paralelno. Dobro so in jaz se jih lotim z entuziazmom malega otroka in zmogljivostjo odraslega moškega. Nutello mažem z veliko žlico. Mislim, da sem jih pojedel največ od vseh. Danes je topleje, kot včeraj, vetra pa je malo. Komarji napadajo na polno. Še kemična vojna ne zaleže povsem. Danes smo prepluli kar dolgo pot. Precej čez 30 NM smo naredili, kar sicer po moji definiciji še ne šteje kot pasaža, a za dnevni premik z večkratnimi postanki za kopanje je to lepa razdalja. Se posebej zato, ker je bil tako šibak veter. Pa še vode smo naredili toliko, da so vsi trije rezervoarji zdaj polni.

4. avgust 2021, sreda

Vrgada - Murter, Tisno

Noč na Vrgadi je bila prijetna. Medtem, ko smo se mi včeraj bolj ubadali s pomanjkanjem, kot s preveč vetra so, glede na zapise na družbenih omrežjih, nekateri imeli na Visu, vsega 50 nm južno od nas, meter in pol visoke valove in 30 do 40 vozlov vetra. Očitno smo dovolj dobro izbrali ruto glede na napovedano vreme, pa še glavni čarterski gneči se uspešno izogibamo, saj smo v 'faznem zamiku' glede na največje čarterske baze. Danes smo imeli le kratko pot, le v predzadnji zaliv pred Tisnim smo odjadrali, se pravi dobrih 6 NM. Napovedan je bil jugo, a je na našo srečo bil bolj oštro in smo celo pot zlahka odjadrali samo na flok na desnih uzdah. Za to eno dobro urico se nam ni zdelo vredno vleči ven glavnega jadra. V 'našem' zalivu sicer nismo povsem sami, a je prostora na pretek. Proti večeru, ko nekaj gumic odpluje nazaj v svoje pristane ostanemo skoraj sami. Moj predlog, da na WalkerBaya natakнем motor je bil spet zavržen. Očitno je posadka športno razpoložena. Prva ekspedicija gre na pot v največji vročini. Ah, saj je je dobra dva km v vsako stran, pravi Vanja. In gresta z Jakom po svež kruh, po kapre in na sladoled. Mi gremo v Tisno raje zvečer, po obilni večerji. Jaz odveslam, ostala odrasla ekipa gre peš (ja, celo Lili gre z barke), mladina pa čuva trdnjavo. V Tisnem je gneča in vročina. Včasih je treba na kopno, da spet ceniš to, kar imaš na barki. Dolga vrsta pred slaščičarno, vrsta pred lokali, čakanje na mizo, gneča na cesti, . . . Ne, to ni več zame. Andrej nas vse štiri odvesla nazaj na Herona, kjer se po nočnem kopanju zlekne v kokpit vsaj s svojo hladno pijačko. Neja in Jaka pa sta med tem pometla kokpit in malo pospravila po barki. In imela sta dve uri miru, ko jima nismo solili pameti. Glede na ostre zahteve iz Grčije danes objavljam par slik iz tega zalivčka. Čeprav voda izgleda zelena in se ne vidi do dna je v vodi živo.

Lili je našla pod vodo precej lepih stvari za tako zaprt in zamuljen zaliv v neposredni bližini mesta, kampa in treh marin. Kam pa jutri?

Bomo videli, kaj poreče jutrišnja vremenska napoved. Verjetno nekam v bližino Žuta.

Apnenčasti cevkar

Rdeča spužva, ki ji je ime Rdeča skorjevka.

Povž gološkrGAR: Pisanček

Mlada oradica je zasledovala Lili.

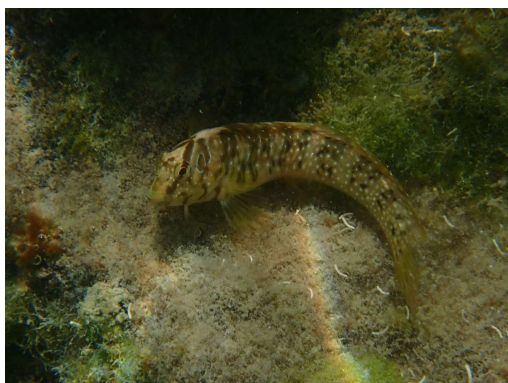

Tunikata

Velika mnogokraka morska zvezda

Pavja babica

Čokati volek

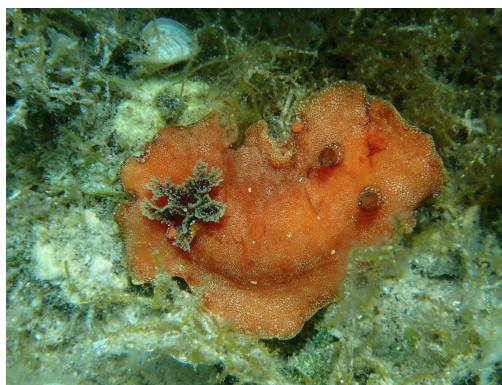
Peščena roža.

Srčasti morski ježek

Dvooperjaničar.

Platydorid argo (ploščati perjaničar).

5. avgust 2021, četrtek

Murter (Tisno/Kokoč, Hramina, Podzorle, Hramina)

Zvečer gledam, kako se nekaj bliska in poka.

Ugotovim, da je to le ognjemet, ki so ga priredili v Tisnem na predvečer praznika. Vidi se nič, saj je vmes griček.

Vidim pa, kako v zaliv prihaja plovilo.

Od daleč posveti z močno lučjo in obsveti obalo zaliva in vsako barko v zalivu posebej. Potem zapluje v zaliv.

Upam, da ne bo sidral na naše sidro. Ker v zalivu ni civilizacije je črna tema. Lune in zvezd zaradi oblakov ni, svetloba Tisnega pa ne sega okrog hribčka.

Čoln zapelje blizu nas, zmanjša hitrost, še enkrat malo posveti naokrog, potem spusti sidro. Dobro ga zategne in potem še enkrat.

Potem še enkrat na kratko posveti v vse barke okrog njega, ugasne navigacijske luči in prižge sidrno luč.

Sidran je na idealno točko v zalivu. Glede na to, da je svetil z lučjo sklepam, da nima radarja, a se je postavil tako dobro, kot bi se sredi belega dneva. Lepo je videti nekoga, ki zna.

Pomirjen grem spat. Francozi na eni jadrnici še malo pojejo, a niso moteči.

Potem se zbudim: No, pa smo jo dobili.

Že lep čas poslušam in berem o nevihtah v okolici, a do danes ponoči nas nobena ni zadela.

Danes pa se zbudimo vsi. Treska tako blizu, da ne morem določiti časa med bliskom in gromom.

Precej močno zapiha in se ulije, zapiramo barko. Medtem, ko odvijem čep s čolna me dodobra premoči.

Moja pižama je seveda mokra, saj veter nosi dež skoraj vodoravno. Skozi okno sprayhooda se ne vidi čisto nič, zato gledam mimo okna in sem seveda moker.

Gledam pa, če nam preti kakšna nevarnost. Nevarnost v obliki nekoga, ki mu sidro ne drži.

Na srečo so vsi v zalivu dobro sidrani.

Urnebes traja le kakšne pol ure, potem se veter umiri, bliskanje je le še sporadično, le dežuje še vedno. V barki je vroče in soparno, a se počasi hladi.

Dobro nam je opralo barko, ki je bila tega tudi potrebna.

Moram pa tole nevihto pohvaliti, da je prišla šele ob pol šestih zjutraj in ne ob dveh zjutraj, ko se ponavadi zgodi največ stvari.

Zjutraj spimo dolgo.

Dolgo preučujem vreme in to usklajujem z željami posadke. Na koncu se odločimo, da gremo najprej pogledat Murter. Ko sidramo pred mestom pa ima samo Vanja dovolj volje, da gre na izlet na vrh hriba do cerkvice in v trgovino. Ostali lenarimo po barki.

Za kopanje se prestavimo v zalivček z lepšo vodo, potem pa si še ostali zaželimo v Murter in se pač prestavimo nazaj pred mesto.

Nazaj nas pripelje Jaka čisto sam. Pripravi vse, prižge instrumente, prižge motor, izda komando za dvig sidra, nato razvije flog in ugasne motor. Trakci stojijo tako, kot je treba. Vsaki dve sekundi malo popravi trim jadra, ker za silo strimana jadra zanj niso opcija. V zalivu pa vetra zmanjka, zato prižge motor in zvije jadro.

Za sidranje pa vseeno raje vidi, da ga zamenjam za krmilom.

V zalivu je res precej bark in vremenska napoved ni najboljša, zato je res bolje, da meni prepusti sidranje, saj je nemogoče, da bi bral moje misli in sidral točno tam, kot bi si zamislil jaz. Bom vsaj sam kriv, če bo šlo kaj narobe.

Zvečer gremo v mesto na sladole. Lili čuva trdnjavo.

Ogledamo si tudi zbirko starih ribiških čolnov v luki, ki imajo postavljena latinska jadra in so vzorno obnovljeni.

Danes smo res malo pluli, bomo pa jutri več.

6. avgust 2021, petek

Hramina(Murter) - Žut - Vela in Mala Proversa - Žman

To noč je bila še ena nevihta, tokrat ob pol štirih zjutraj.

Bila je manj intenzivna in s precej manj vetra in manj dežja, kot včeraj, a danes smo v zalivu, kjer je ogromno bark.

In eni Slovenci drsijo.

Kako to vem? ker se začne ena barka v daljavi premikati proti vetru, prižgano ima le sidrno luč in sliši se 'Ja, še malo bolj na levo, še malo naprej'.

Druge drame ni bilo in kmalu spimo naprej.

Zjutraj po kavi se odpravimo na pot, se izmuznemo skozi ožino ob Zminjaku na prosto in imamo zajtrk na poti.

Hoteli smo se ustaviti za kopanje na Vrgadi, pa si premislimo in nadaljujemo pot proti Žutu. Tu se dobimo s Petrom, ki je tule z družino s svojo novo barko. Po kratkrm postanku pa nadaljujemo proti Kornatom.

Bolj, ko se jim bližamo, večja je gneča in večje so barke.

Splazimo se skozi Velo Proverso, si ogledamo svetilnik na Sestrici in švignemo nazaj skozi Malo Proverso.

Zunaj na odprtem je nekaj valov, a v zavetju Kornata in Dugeda otoka je povsme mirno.

Nekaj uspemo jadрати, nakej motoriramo in se ustavimo za kopanje na jugu Lavdare.

Tam je na majhen pomolček vezana ogromna turistična ladja. Kapitan očitno ve, kaj dela, ali pa mu je vseeno za barko.

Jaz bi še s Heronom dvakrat premislil, preden bi se vezal tam. Sami nismo niti, ko oni odplujejo, ampak saj je vendar avgust.

Po kopanju pa odplujemo v Žman, kjer imamo rezervirano večerjo v restavraciji.

Žal so del obale, kjer smo prej sidrali ogradili s lovskimi za kopalce in moramo sidrati precej bolj daleč od luke.

Kar trikrat poizkušam s sidranjem, a sidro prvič in drugič ne prime.

Izgleda, da je na dnu le nekaj mivke na gladki skali. Sprva izgleda, kot da sidro drži, a ko ga obremenim samo drsa po tleh.

Za koga bi bilo to čisto v redu, a jaz raje trikrat mečem, čeprav me gleda cel zaliv.

Na koncu sem vsaj solidno sidran. Obremenitev sidra z motorjem izpustim le takra, ko sidram le za kakšno urico in to na terenu, ki ga dobro poznam in vem, da sidro dobro prime.

Po tretjem poizkusu smo že kar nekaj oddaljeni od luke, a za naše veslače to ni ovira. Andrej nas odvesla skoraj s hitrostjo manjšega motorja in čeprav se prepeljemo na obalo v dveh rundah smo takoj na obali.

Gostilnica ne razočara s kakovostjo, šefica pa je enako, ali še bolj zmedena, kot vedno. Počasna postrežba je skoraj trademark tega lokala, a če to veš in si vzameš čas se splača počakati.

Predjedi so dobre, kot ponavadi, tokrat niso imeli kozlička, so pa imeli teletino. Tako dobre po mojem še nisem jedel. Lili je v porciji dobila le en kalamar, a ta že mejil na velikost morskih pošasti. Bil pa je tako dober in sladek, da ga enostavno ne moreš nehati jesti. Precej stvari ni več na jedilniku, saj uporabljajo domačo robo in ko jo zmanjka, je pač ni več.

Ribja juha je okusna, črna rižota odlična (za nekatere mogoče rahlo preveč al-dente, za druge ravno prav), porcije pa ubijalske.

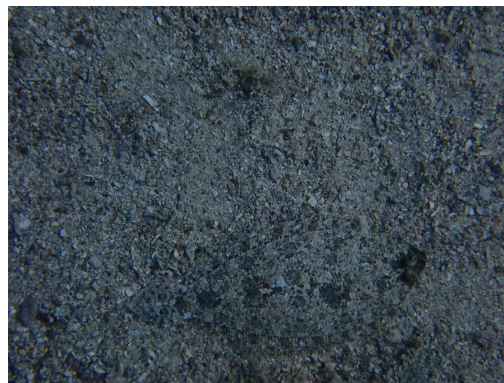
Sladic nismo uspeli poizkusiti. Ko si poln, si poln.

Ostanemo sidrani kar pred mestom in upam, da ponoči ne bo kakšne 'uzbune'. Tule namreč nismo zaščiteni niti na jugo niti na burjo. Napovedani so zelo šibki vetrovi. Bomo videli, kaj bo zares.

Danes smo kar dosti pluli. Žez 30 NM smo naklepali.

Peščena roža.

List se je tako dobro skril, da se ga skoraj ne vidi.

Še ena peščena roža, druge barve.

Peščeni cevkar.

Rdečeusti glavač je lepo poziral.

7. avgust 2021, sobota

Žman - Krknata - Muline (Ugljan)

Ponoči res ni kaj dosti pihalo, čeprav sem si zvečer celo želel, da bi.

Na sidrišču pred Žmanom smo bili namreč deležni vonjav iz greznic.

Verjetno v Žmanu nimajo čistilne naprave in kanalizacije, greznic pa raje ne praznijo, saj to stane. Ceneje je, če pustiš, da se vse zliva v morje.

Okrog petih zjutraj me zbudi rahlo pozibavanje. Veter se je obrnil in začel je pihati šibak jugovzhodnik (jugo), tako, kot je bilo napovedano. Pogledat grem, če je obrat vetra povzročil kakšne nevšečnosti, a jih ni. Veter je šibak. Zaspim še za nekaj ur.

Zjutraj se prestavimo pred otoček Krknata, le pol milje daleč, ki ima lep peščen zalivček zaščiten pred jugom.

No, to očitno vedo tudi drugi, saj se je v zaliv kmalu nateplo cel kup bark, največ gumic, nekaj gliserjev, ena velika jahta, kake tri jadrnice, . . . skupaj kakšnih 20 polvil.

Po zajtrku / kohanju / SUPanju / lenarjenju v šibkme jugu odplujemo proti zgornjemu koncu Ugljana in sidramo v zalivu Muline.

Tule vodni tok pozzroča zanimive postavitve bark in v vsakem trenutku lahko najdeš barke obrnjene v vse smeri.

Zaliv se pospešeno polni in ko tole pišem je notri že precej čez 50 bark. Boje so bile zasedene že zdavnaj, a tudi nekoncesijski del zaliva je čisto poln. Zaliv je pač dobro postavljen za jugo. Njegova napaka je le to, da mimo poteka glavna plovna pot proti Zadru. Trajekti s številnih dalmatinskih otokov, ki ne gredo skozi Zdelac gredo tu mimo. Nekateri ne povzročajo škode, drugi pa naredijo res velike valove.

Po včerajšnji obilni večerji smo danes kar malo lenobni.

Danes smo pluli bolj malo, komaj kakšnih 11 do 12 NM.

Lili mi je dala še par slik, ki jih pripenjam tule, a ne mislite, da jaz vem kaj je na njih. Opisi so tudi od admiralice.

Velika babica

Tunikata morska breskev

Mnogokraka morska zvezda

Apnenčasti cevkar

Pisani pokrovčkar

Rdeči sprehajavček

Veliki morski zajček

8. avgust 2021, nedelja

Muline (Ugljan) - Petrčane - Muline

Danes je dan za menjavo posadke. Zjutraj po kavici, zajtrku in kopanju odplujemo čez kanal iz Ugljana v Petrčane. Piha jugo, razvijem le flok in odjadramo hitro z vetrom v bok. Prva posadka nas zapusti, midva še malo brkljava po barki, a kakšnega resnega dela nimava, saj je Vanja vse tako lepo počistila. Malo klepetam z Avstralcema, ki sta kupila barko tule na Hrvaškem in jo registrirala pod avstralsko zastavo. Nato pričakujeva novo posadko. Punce pridejo z nekaj zamude, saj je bilo na cesti par nesreč in posledično zastojev. Vkrcao se, se na hitro skopamo, potem pa se prestavimo nazaj v Muline, kjer smo dobro pospravljeni pred jugom. Čez kanal gre spet kar hitro in samo na flok dosegamo hitrosti vse do 7,5 vozla, večino časa pa plujemo slabih 6 vozlov. Za teh 5 NM se mi res ne spleča odpirati glavnega jadra, da bi potem jadral še nekaj hitreje. Katice skuhamo za večerjo dobro bučkino rižoto, ki jo poplahnemo z domačo rebulo. Jugo še piha, a napoved pravi, da bo ponoči oslabel.

V zalivu ni dosti manj bark, kot včeraj. Izgleda, da je zaliv kar popularen.

9. avgust 2021, ponedeljek

Ugljan -Dugi otok - Ist

Ponoči je jugo ugasnil in zbudimo se v bonaco.

Pol bark je že odplulo, a za moje pojme jih je še vedno preveč. To je pač cena, če si sredi glavne sezone na enem boljših sidrišč za jugo v tem delu Dalmacije.

Po kopanju, kavi in zajtrku odplujemo na Dugi otok, v severozahodni zaliv blizu slavnega zaliva Pantera in plaže Sakarun. Tam je ravno tako lepo, le da ni take gneče.

Dvignemo glavno jadro, čeprav je vetra malo. Žal še ta ugasne že po desetih minutah in ostali del poti premotoriramo.

Vidimo noro gnečo ob poznani razbitini ob otočkih Lagniči. To ni več normalno. Mislim, da se tam drenja več kot 50 bark.

Res, da je zadnjih nekaj dni pihal jugo in obisk razbitine ni bil možen (ali vsaj smislen), ampak to, kako so danes navalili nanjo pa že meji na norost.

Voda v našem zalivu je krasna in kopanje se prileže. Tudi gneče ni preveč.

Ko se nakopamo in nasončimo odplujemo na Ist, da napademo cerkvico na hribu.

A ko sidramo na Istu volja po hoji v hrib z vsakim gin-tonikom bolj upada.

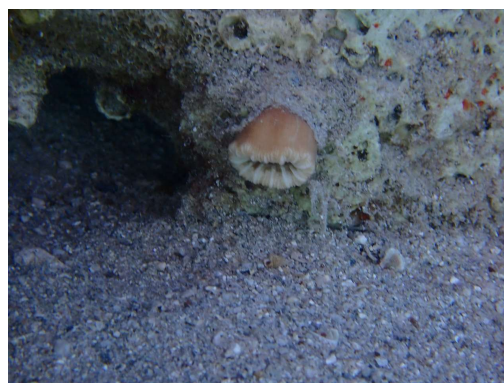
Danes bomo samo pekli na žaru in dobro jedli, cerkvica bo jutri še vedno tu.

Zvečer gre izvidnica pogledat na kopno, večina posadke pa obsedi v kokpitu, kjer rešujemo svet in zgodovino angleškega dvora.

Vetra skoraj ni, je pa kar toplo. Bajе bo naslednje dni še precej bolj vroče.

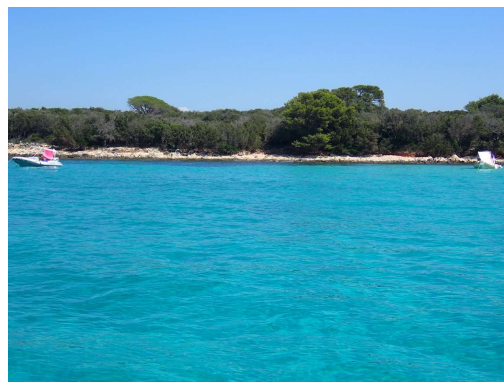
Da odprem vrečo glavnega jadra moram splezati dve stopnici po jamboru.

solitarna korala kamnito nakovalce

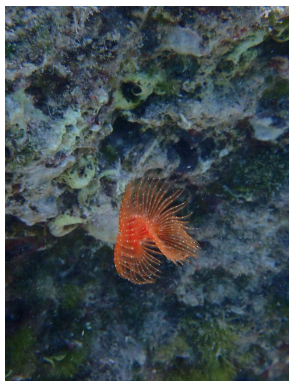

Srčasti morski ježek

Zaliv ob Velem ratu ima res krasno vodo.

Še en apnenčasti cevkar

Rdeča spužva skorjevka v obliki ustnic

Mali listi so se skrivali med peskom

Hobotnico izdajajo školjke, ki jih je pomalicala

Zvezda

10. avgust 2021, torek

Ist - Olib

Včerajšnji naskok na vrh otoka ni uspel, a danes zjutraj je za to več volje in ženskice odveslajo na obalo.

Lili še malo poležava, jaz pa jih opazujem, kako veslajo.

Kar dobro jim že gre, čeprav jih je v čolničku kar pet in čoln pač ne drsi po gladini tako lahkotno, kot bi, če bi bil v njem le veslač.

Bogovi so jim naklonjeni in med osvajanjem vrha oblaki prekrijejo sonce. Sicer zaradi tega razgled ni tako spektakuleren, ampak to, da na vzponu ne crkneš od vročine je pa tudi nekaj vredno.

Odplujemo proti Silbi in Olibu.

Vmes nas doleti nekaj vetra s par kapljami dežja. Dežuje ravno toliko, da moramo zapreti vsa okna, ter da nam posvinja barko z rdečkastim peskom. Pa tako lepo čista je bila paluba. Škoda.

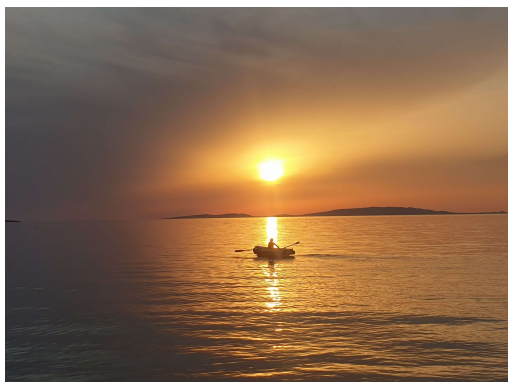
V Olib priplujemo v oblačnem vremenu, a kmalu posije sonce in Olib nas nagradi s prečudovito turkizno vodo.

Kopamo se. Večkrat. Spijemo kakšen gin-tonic in pojemo večerjo.

Nato opazujemo enega lepših sončnih zahodov v zadnjih dneh. Praktično sami smo. Ne, ne gremo na Silbo, kar tukajle

bomo prenočili.

Katja odvesla v sončni zahod in doseže nirvano.

11. avgust 2021, sreda

Olib - Silba - Molat

Olib spet ni razočaral. Zbudimo se v vedro jutro in kristalno čista voda je taka, da bi jo kar pil.

Skok iz postelje v morje je nujen.

Po izdatnem (večkratnem) kopanju se prestavimo na Silbo.

Šest se nas stlači v čolnič in odveslamo na v luko. Sidral sem pred sam vhod v luko, da imamo za veslanje krajšo pot, saj piha spodobnih 10 do 15 vozlov vetra. Lili čuva trdnjavo. Po njenih standardih smo sidrani čisto preblizu vhoda, zato se presidra na spodobno razdaljo od vhoda v luko, kamor sem prav nesramno postavil Herona. Seveda me preklinja, ker so spet prazne baterije sidrnega daljinca.

Ogledamo si stolp in ostale zanimivosti, najprej seveda pekarnico, iz katere nesramno dobro diši. Olajšamo jih za nekaj peciva.

Silba je živahna, čeprav je ura ena po poldnevu in je vroče.

Izgleda, da sedanji otroci niti hoditi ne znajo več, saj se jih večina vozi v vozičkih ali ročnih prikolicah. In to taki, stari 5 ali 7 let ali več. Čez nekaj generacij bo ljudem od udov verjetno ostal le še super gibljivi palec za upravljanje telefona. Noge so očitno stvar preteklosti.

S silbe odjadramo v svežem severozahodniku in Heron z vetrom v polkrmo samo s flokom kar požira milje, ki nas še ločijo do Molata. Nekaj vala je zunaj, a nas ne valja preveč.

Žal je Brguljski zaliv precej poln bark. Seveda je prostora kolikor hočeš, ampak na najboljših lokacijah, se pravi tam, kjer lahko sidraš v pesek na normalni globini (za nas je to do dobrih 10 m) je bark kolikor hočeš.

Zavijem v zaliv Podgrabe. Prej še prehitimo dve jadrnici, ki jih na polna jadra precej polaga. Zavijajo kot pijani, na trenutke se mi zdi, da imajo v vodi več ograjice, kot krmila, a hitrosti ne razvijejo nobene.

Tu se nekako zgnetem med sidrane barke in najdemo prostor, kjer imamo po sidranju do vsakega soseda vsaj 50 m. Dosti več ne gre, čeprav si je posadka zaželela samotnega zaliva, kjer bi bili sami.

Saj taki zalivi obstajajo, le da niso primerni za vsak veter. In danes zvečer ob devetih še vedno piha. Tudi ziba nas rahlo na sidrišču. Upam, da se ponoči umiri in bomo v miru spali.

Črv. Knjiga pravi, da je zelenobeli nitkar.

Črv še enkrat, saj ga ne vidiš vsak dan.

Tunikata rožnati plaščar

Črv Spalancanijev cevkar, ki ima na sebi še jajčeca sipe.

Oranžasta morska zvezda

Vrtinčar

Smaragdni zvezdaš. To je konec razcepljenega rilca.

12. avgust 2021, četrtek**Molat - Žman**

Zjutraj voda v zalivu ni bila najlepša, piko na i pa sta dodala limona in čebulni olupek, ki sta priplavala mimo, zato sledi takojšen premik.

Pogledat si gremo razbitino nad Dugim otokom, a že na razdalji 100 m od nje vidimo vse, kar si želimo videti in raje sidramo blizu svetilnika Dugi rat.

To sicer ni sidrišče v katerem bi preživel noč, a za kopanje bo v redu, smo pa sami in v radiju več sto metrov ni niti enega plovila.

Naše sidro leži na kupu trave med skalami. Nič ne zategujem, saj bomo tu le za kopanje, vetra pa ni nobenega.

Šnorklanje z barke je lepo, saj so tik pod nami razbrazdane skale polne življenja.

Po kopanju dvignemo sidro. Dvigne se tudi veter in lepo odjadramo ob Dugem navzdol.

Ker po kanalu navzdol pluje pe ena jadrnica na vsa jadra, mi imamo pa le flok. Da bi nas prehiteli pač ne gre. Brž natakнем tangun, da malo izboljšam obliko jadra in konkurenca ostane za nami. Lahko si odprem zasluženo pivo.

Popoldan veter malo oslabi in postane vroče, kar je iztočnica za kopanje z barke med jadranjem - se pravi vlečenje na vrvi.

Tokrat imamo srečo, da so vse punce dovolj močne in spretno in nobena ne ostane za nami. Niti se nam ni treba vračat po njih, niti se ne zmanjša številčno stanje posadke. Priznam, da sem malo zmanjšal površino jadra, kaj drugega pa ne.

V Žmanu gremo ven na večerjo, kjer je postrežba še kar v redu, saj danes nimajo take gneče, kot včeraj, nam razloži gazdarica, ki si še ni povsem opomogla od včerajšnjega večera. To nam pri večerji vsaj petkrat razloži.

Vračanje z večerje je polno dogodivščin, ki morda vse ne sodijo v ta dnevnik, a naj na kratko le zapišem:

- nočno plavanje v Evinem kostimu ob svetlobni podpori lokalnih mladcev
  - izogibanje čolnom med nočnim plavanjem do barke (ali pa izogibanje kopalcem med veslanjem na barko)
  - adrenalinsko visenje na ograjici barke medtem, ko čolnič odtava drugam
- Dogodivščine zaključimo s šilcem travarice in nočnim opazovanjem utrinkov.

13. avgust 2021, petek**Žman - Krava - Iž - Prtljug (Ugljan)**

Petek trinajstega.

Trinajst je sicer moja srečna številka, ampak danes je naš zadnji skupni dan, torej tega ne morem reči, saj smo se imeli kar v redu.

Takoj zjutraj greva s Katjo po svež kruh (in tonic itd itd).

Meni se je zdelo, da sva tiha kot miški, a iz neznanega vzroka je cela barka pokonci še predno čolnič čofne v vodo.

Mogoče pa nisem bil tiho, kot miška.

Ko se vrneva dvignemo sidro in se prestavimo do bližnjega otočka Krava na kopanje v lepši vodi.

Skoraj sami smo v zalivu.

Prvih pet minut. Potem začno prihajat čolni eden za drugim. Tudi voda ni tako prozorna, kot bi si želeli.

Izgleda, da zaradi trdovratne vročine morje proizvaja preveč organskih snovi in je voda zelenkaste barve. Ampak ohladitev vseeno paše. Večkrat.

Preizkusimo še, če bo voda lepša na Ižu. Ista pašta, le da so še smeti na obali. Tule očitno jugo čez zimo nameče plastiko visoko na obalo.

Popoldan se dvigne nekaj vetra in lepo orcamo po kanalu med Ižom in Ugljanom, potem pa se odločimo za kratko kopanje v zalivu Prtljug na Ugljanu. Kratek postanek se spremeni v dnevni cilj.

Žar je v polnem teku in s tresočim glasom priznavam, da mi je tudi tofu na žaru všeč.

Za vsak slučaj je zraven še kos kralja živali in kup drugih dobrot.

Rdeče vino sicer prihaja iz na videz neugledne plastične steklenice, ampak je odlično. Za vsak slučaj kvaliteto ugotavljam večkrat in skozi večer preverjam, če je kakovost še na enakem nivoju, kot prej.

Veter se je zvečer povsem polegel in v čisti bonaci se zrak ponoči in noče ohladiti. Pač uporabljamo notranje hlajenje.

Končno le zaveje malo hladnejši vetrič in izgleda, da se bo dalo dobro zaspati.

14. avgust 2021, sobota**Prtljug (Ugljan) - Petrčane - Rivanj**

Ponoči, okrog štirih me zbudi tolčenje s kladivom po nečem kovinskem. Grem pogledat ven, da vidim, kaj se dogaja.

Najprej me preseneti ogromen utrinek, ki se je prav počasi premikal skozi atmosfero navzdol in naposled ugasnil.

Veličasten prizor se mi je zdel.

Nato pozornost preusmerin na tolčenje. Bolj slutim, kot vidim dva čolna, kjer se vse to dogaja ob občasnem soju čelnih svatilk ljudi na krovu obeh čolnov. Nato en čoln prižge motor in odpelje v črno noč brez vseh luči. Kmalu zatem odpelje še drugi, ta ima pomanjklive luči. Manjkata mu motorna bela in zadnja bela.

Grem nazaj spat, a spim bolj malo, saj sem skoraj naspan.

Po jutranjem kopanju se premaknemo v Petrčane, kjer v zelo šibkem cetriču vežemo Herona na pomol.

Posadka me zapusti in z Lili čakava novo posadko.

Vkrcanje poteka brez zapletov, le zdi se mi, da imajo zelo veliko prtljage. Vreč, torb in zabojev iz avta kar ne zmanjka.

Zobro založeni odplujemo proti zalivu Muline.

V prelivu med Ugljanom in Rivanjem vidimo, da je v Mulinah že precej bark, sidrišče pred Rivanjem pa je prosto, zato sidramo pred Rivanjem.

Tu se dobimo s prijatelji, ki svojo barko vežejo Heronu na bok. Večer mine ob obujanju spominov, prijetnem klepetu in hladni pijači in jedači.

Zvečer se Julija odveže in vrže sidro za našo krmo.

Utrujeno še malo opazujemo utrinke, potem pa se napotimo v naše sobane.

15. avgust 2021, nedelja

Rivanj - Barotulj (Pašman)

Vroč dan se obeta.

Napovedan je jugo, a danes ga bo še čisto malo. Jutri naj bi zapihal bolj zares.

V posadki sta otroka, zato plovbo prilagodimo in delamo krajše skoke z več vmesnega kopanja.

Cilj je danes Barotulj, ki je zaščiten pred jugom, je dovolj blizu in ponuja možnost vmesnih postankov.

Pred Borikom je sidrana 100 m megajahta, ki skoraj prekrije vasice za njo, v Zadru zaplujemo blizu obale, da lahko poslušamo morske orgle, na katere igrajo valovi, potem pa je že čas za kopanje. Sidro vržemo ob gozdičku na Pašmanu malo pod Ždrelcem.

Voda je res topla. Lahko si notri poljubno dolgo, pa te ne zazebe.

Med premikom proti končnemu cilju se še malo vlečemo na ploščatih bokobranih, in nasploh nam ni hudega.

Sidramo blizu pomola v Barotulu. V zalivu je že nekaj plovil a gneče niti slučajno ni.

Je pa pasje vroče. Tole je najbolj vroč dan letos. Resno upam, da se kmalu malo ohladi.

Še pisat se mi ne ljubi preveč.

16. avgust 2021, ponedeljek

Barotulj - Tisno

Zaliv se je čez noč še dodatno napolnil.

Še pred nekaj leti tu ponavadi ni bilo nikogar, zdaj pa z novimi navtiki iz novih držav stara pravila ne veljajo več.

Bark je pač preveč in ljudje iščemo še zadnje zakotne zalive, da uživamo nekaj miru.

Miru pa to noč nismo imeli.

Ampak ne zaradi ljudi, temveč zaradi vročine in komarjev. Veter je popustil, kar so izkoristili komarji, potem pa je zapihal topel fen.

Precej neprespani zjutraj spijemo kavico in desantna enota se odpravi na kopno po svež kruh.

Ko ugotavljamo, kaj rabimo Daša pripomne: 'Kruh in rogljičke.'

Andraž pa pripomne: 'Kruh, rogljičke in sladoled . . . in iPhone pet.' Hja, zadnje čase mu gredo po glavi rime.

Po kopanju odplujemo direkno v veter. Jugo še ni močan, a se krepí.

Z glavnim jadrom na prvi krajšavi in s flokom orcamo po Pašmanskem kanalu in se izogibamo otočkom, plitvinam, čolnom na sidru, trajektom in kajakom.

Blizu Vele Arte jadra zamenja motor a ne zato, ker vetra zmanjkuje ampak zato, ker gre v pečico losos in je lažje skuhat kosilo, če so tla vsaj približno naravnost.

Pred ožino pri Veli Arti pred severno in južno kardinalno oznako sta sidrani dve superjahti.

To mara biti pa res smola, da imaš 70 m veliko jahto, pa zraven sidra še večji frajer s 100 m dolgo.

In ne samo to, zraven ima še spremljevalno ladjo na kateri vozi helikopter, skuterje, gliserje in podobne igrače.

Sami so si krivi, da jim peljemo skoraj čez kopalno ploščad, saj so praktično zaprli prehod proti Murterju.

Imamo pa mi boljše barko za kopanje. Mi imamo do kopalne ploščadi le eno stopnico, oni pa kakih dvajset. O ostalih atributih pa zdajle ne bi razpredal.

Spet sidramo v našem starem znancu, drugem zalivu pred Tisnim.

V zalivu skoraj zmanjka vetra, tako dobro ga gozd zadrži.

In v zalivu smo skoraj sami. No, še dve jadrnici sta tu, a sta obe zelo daleč.

Končno spet mir in tišina 'in vročina', bi pripomnil pesnik.

17. avgust 2021, torek

Tisno - Murter

Spali smo nekaj bolje, kot prejšnjo noč. Izgleda, da smo se že malo prilagodili na vročino.

Dopoldan se kopamo in mislim, da je Andraž postavil svetovni rekord v hitrostnem skakanju v vodo. Po lestvici gor je bil hitrejši, kot pa tačas, ko je letel dol, na barki pa se tudi ni zamudil več, kot kakšno desetinko sekunde ali dve. Še najdalj od vsega je bil pod vodo.

Popoldan se je točno po napovedi dvignila burja. Prestavili smo se na drugo stran Murterskega kanala, da bi nam visok breg nudil več zavetja pred vetrom. Vetra je bilo res manj, a kakšnega navdušenja za kopanje ni bilo. Počutili pa smo se kot na avtocesti, saj je mimo nas stalno nekaj plulo.

Prav kmalu se naveličamo tega kraja in gremo raje v Murter, kjer sidramo precej sredi zaliva, saj je bilo tik ob obali že vse zasedeno.

Tu se kljub burji spet kopamo. Nekateri od nas si zaradi vetra nismo želeli zmočiti glave, a super bomba je s svojim skakanjem poskrbel, da se to ni zgodilo.

Smo pa doživeli eno lepših predstav, ko so po zalivu jadrale klasične jadrnice z latinskimi jadri. Zelo hitro so jadrili in užitek jih je bilo gledati.

Zvečer gremo seveda na sladoled. Prej smo bili veseli, da smo sredi zaliva, saj smo se lahko kopali brez kopalk, zdaj pa malo manj, ko bo trebba v burji veslati bolj daleč. Motorja nismo montirali, saj nas je itak v čolnu šest, pa ne bi še dodatno obteževal malega čolnička.

Pot tja je do izkrcanja minila brez težav, izkrcanje pa je bilo v valovih in vetru nekaj bolj adrenalinsko. Vseeno smo vsi za silo živi prišli na kopno.

Sladoled je bil dober, stik z ljudmi pa nam je utrdil prepričanje, da je povsod lepo, na barki pa najlepše.

Veslanje nazaj na Herona v srednje močni burji je bilo nekaj počasnejše, saj se je čolnič še dodatno ugreznil pod težo kepic sladoleda v želodcih in sadja in kruha v nahrbtnikih.

Že samo vkrcanje ni bilo najlažje, saj so nas valovi škropili, ko so se odbijali od pomola in so premetavali lahek čolnič.

Herona smo uspešno našli.

Pa saj ni bilo težko: tista mala lučka, ki sveti najbolj v daljavi. Pač, ne maramo gneče.

Burja je lepo ohladila barko na 26°C in upam, da bomo danes dobor spali. Edino zavijanje vetra v priponah je rahlo moteče, a to bomo že prenesli. Burja naj bi se po napovedi že ponoči precej pomirila.

Lili je že v kabini, zato so opisi njenih slik tokrat brez njene pomoči. Vse slike so z jutranjega šnorkljanja v zalivčku Koloč, kjer smo spali.

riba

školjka

Pod vodo je lepo.

Pod vodo je lepo.

Pod vodo je lepo.

živih leščurjev ni več videti

Pod vodo je lepo.

Pod vodo je lepo.

rdeče

zeleno

Pod vodo je lepo.

Pod vodo je lepo.

18. avgust 2021, sreda**Murter - Kaprije - Zmajan**

Noč je bila prijetno hladna in spalo se je odlično.

No, midva z Lili sva se občasno zbudila, kot se zmeraj, kadar ponoči piha. Ampak to ni resno zburjanje. Malo v polsnu poslušáš veter, ko ugotoviš, da je vse v redu, pa zaspiš naprej.

Zjutraj je v Murteju burja še kar vlekla in Lili je bila vesela, da smo kruh kupili že včeraj in ni bilo treba na obalo.

Nikogar ni mikalo, da bi šel v vodo, zato se po zajtrku odpravimo.

Cilj so Kaprije. Ker so v zalivu Remetić boje, je naš cilj Vanjska Uvala, eden redkih zalivov tu okoli, ki je zaščiten pred burjo in ni onesnažen z bojami.

A Malo pred ciljem se veter obrne. Namesto napovedane burje zapiha severozahodnik (NW) in naš zaliv zradi valov ni primeren.

Sidramo v zalivu Remetić, kjer so ponavadi boje, a vidimo le kake 3 ali 4, sicer pa precej bark na lastnem sidru.

Še mi sidramo v precej globoki vodi - prek 12 m. Sidro ne drži najbolje, a ocenim, da bo za eno kopanje zadostovalo.

Z Julijo se zmenimo, da se raje dobimo na Zmajanu v zalivu Zarazanj. Tu bomo zaščiten tako pred burjo, kot pred maestralom.

Med Kaprijami in Kaknjem samo na flok dosegamo lepe hitrosti plovbe, Darinka pa medtem kuha kosilo, kot bi bili v mirni marini in ne na rodeu.

Na Zmajanu gredo dame na daljši šnorklarski izlet, potem pa se dobimo s posadko Julije in preživimo prijeten večer.

Zvečer je veter spet obrnil na burjo in malo pojačal, a kaj hujšega ni. Vse barke v zalivu izgledajo solidno zasidrane, predvsem pa ni nobene točno pred nami.

19. avgust 2021, četrtek**Zmajan - Kaprije - Kornati**

Ponoči smo se rahlo pozibavali. Enim je bilo všeč, Lili pa si je nekaj mrmrala v brado.

Veter je do jutra zamrl in od devetih smo ostali sami v zalivu in kmalu smo ugotovili zakaj. Ose so bile vedno bolj tečne in vedno več jih je bilo. In to preden smo sploh začeli ven nositi hrano. Jure je sicer delno rešil situacijo, za vsak slučaj smo se za zajtrk raje predstavili na Kaprije, v zaliv Ostrica, povsem na severu otoka.

Skopani in s polnimi trebui se napotimo na Kornate. Med tem se je že dvignil veter in za danes je napovedan kar močan maestral. Med potjo še plačamo vstopnico.

Jadranje je športno in kaj kmalu glavno jadramo krajšamo na drugo krajšavo, spredaj pa ostane flok. Stiskamo ostro orco in skoraj lahko držimo željeno smer. En Benetaeu Oceanis 423 poizkuša nekaj tekrovati z nami a ima vsaj za 10° slabšo smer in za dober vozec manjšo hitrost. Hja, vozi na polna jadra in je tako nagnjen, da bolj rije, kot jadra. Oceanisi ne marajo biti preveč nagnjeni, saj zaradi relativno širokega kota premca začno riniti v veter, če so nagnjeni. Rešitev je krajšava jader.

Kmalu še flok postane prevelik, zato ga najprej skrajšam, potem pa povsem zvijem in razvijem viharno jadro.

No, tu nam je hitrost malo padla, ampak plujemo lepo gosposko. Navidezni veter je bil tam nekje med 22 in 24 vozli in seveda je Heron malo okrašen s solnim cvetom.

V Smokvici je taka gneča, da nam ni všeč in kmalu po kopanju se napotimo proti predvidenemu cilju, ki naj bi bil Lavsa.

A Lavsa je točno v veter. Ta je v polnem zamahu zato skrajšamo dnevni cilj in sidramo pod Ravni Žakanj.

Tudi tukaj seveda nismo sami, saj je pomol pred gostilno zatrpan z velikanskimi jahtami, na sidru pa nam družbo dela lepa jadrnica srebrne barve in elegantne športne oblike. Dolga je 30 m in ima štiri križe na jamboru.

Rib je v vodi občutno več, kot izven parka, večerni mir pa smo dobili šele potem, ko je nekemu gnjavatorju zmanjkalo bencina na skuterju.

Darinka je skuhala še posebej odlično kosilo, da proslavimo današnji dan.

Skoraj polna luna osvetljuje otočke okrog nas, a vtis malo pokvarijo premnoge luči na velikih jahtah. Ti ljudje res ne znajo uživati v naravi. Temperatura je pa zdaj odlična.

20. avgust 2021, petek**Kornati - Žman**

Darinka pravi, da smo se tudi to noč zibali in to neprijetno. Jaz nič ne vem o tem, ker sem očitno prespal.

Zjutraj opazujemo odhod nekaj 'ta velikih'. Eni imajo tender skoraj velikosti Herona.

Veter potegne in dvignemo jadra. Prav lepo jadramo po kanalu med Velikim Kornatom in malimi otočki. Voda je gladka in Heron drsi, kot po zračni blazini. Pojemo zajtrk.

Kopanje v Lavsi. Spet lepo jadranje naprej. Darinka kuha kosilo in zamudi velik kos Kornata, a se ne pritožuje. Do trenutka, ko nas na zelo ozkem mestu prav nesramno prehitita dve veliki jahti, ki plujeta v polizpodrivnem načinu. Konkretno nas zaziba in iz kuhinje dobim pritožbo.

A se ni nič polilo ali prevernilo in po zadnjem štetju je na vsaki roki še po pet prstov. Kosilo jemo s pogledom na Sestrico in pod jadri (a s podporo motorja za vsak slučaj) preplujemo Malo Proverso.

Sledi še eno kopanje na Lavdari in naslednje med Kravo in Krknjato, preden se odločimo za sidranje v Žmanu.

Spet gremo k malo zmedeni gospe Ksenji na večerjo.

Oboroženi s potrpežljivostjo odveslamo na obalo.

Večerja je bila v njihovem stilu: Počasna a simpatična strežba, kjer je treba kakšno naročilo večkrat ponoviti, da se gospa spomni in to res prinese, čakanje in še malo čakanja, hrana pa odlična in obilna.

Ko prosiš račun sledijo vsaj štirje mimohodi, kjer vsakič zveš kaj novega, dobiš kaj za piti, ali pa te le pride pozdravit in pove, da tako spet pride. Nekje med petim in šestim obiskom pa ti že zaupa številko, ki jo pričakuje. Prej še dvakrat preveri s tabo, če si res vse to, kar ima na listku tudi pojedel in popil, ti kakšno stvar odšteje, da številka ne bi preseгла tiste, ki se njej zdi primerno, in na koncu dahne znesek.

Andraž se vse zdi malo smešno, a to je pripisati pomakanju prsta izmenično v hruškov liker in v usta.

Polni in zadovoljni odveslamo nazaj.

21. avgust 2021, sobota

Žman - Krnjata - Rava - Ugljan

Ponoči je bilo povsem mirno, a jaz sem se kdo-ve-zakaj zbudil ob treh zjutraj in le s težavo zaspal nazaj kakšno uro kasneje.

Zjutraj se prestavimo na kopanje pred otoček Krknjata, kjer je voda lepša, kot pred Žmanom in ko malo zapiha maestral odjadramo na Ravo v zaliv Pavajsko. Jadramo le na flok, ki mu dodamo viharnik za dodatnega pol vozla hitrosti, glavnega jadra pa se nam ne da vleči van za to kratko pot. Ena jadrnica, ki pluje v isti smeri je hitrejša od nas. Le pikico manjka, da bi dvignil še glavno jadro, a razum premaga tekmovalnost in potolažimo se z mislijo, da pač oni vozijo v drugi kategoriji. Mi tekmujejo v kategoriji 'brez glavnega jadra', kjer smo daleč najhitrejši (oziroma edini).

Namenoma iščemo zalive, kjer ni gneče. V Pavajski je žal že ena barka, a avgusta pač ne moremo biti preveč izbirčni.

Sidranje ni najenostavnejše, ker globina zelo hitro narašča z oddaljenostjo od obale. A za dnevno kopanje bo že v redu.

Kopanje je dobro, šnorklanje malo manj. Dno je precej zamuljeno. Možno je, da je to posledica številnih ribogojnih bazenov CroMarisa, ki so nasejano povsod okrog. Zaradi njih je v vodi velika količina organskih snovi. Upam, da ne bodo uničili morja s pretiranim gojenjem rib.

Po kopanju odjadramo naprej in vržemo sidro v zalivu Prtljug. Nismo sami, a gneče sploh ni. Vidi se, da je danes sobota in so čarteraši po bazah, ali pa na poti na top lokacije.

Vmes pojemo še eno odlično kosilo, na sidru pa še lubenico, palačinke, itd itd, . . . Skratka trpimo.

Zvečer opazujemo vzhod lune, ki je danes prav veličasten.

22. avgust 2021, nedelja

Prtljug (Ugljan) - Petrčane - Muline (Ugljan)

Danes je zadnji dan s to posadko. Darinka, Jure, Daša in Andraž nas zapuščajo.

Po kopanju dvignemo sidro in se odpravimo v Petrčane, kjer jih čaka avto. Na pomolu je prostor, piha tudi skoraj nič, kar pomeni, da se brez težav privežemo bočno. Ker je ravno plima si upam še malo dlje in skoraj cela barka je ob pomolu. Le kak meter Herona štrli čez rob pomola. Kar vroče je in kopanje se prileže.

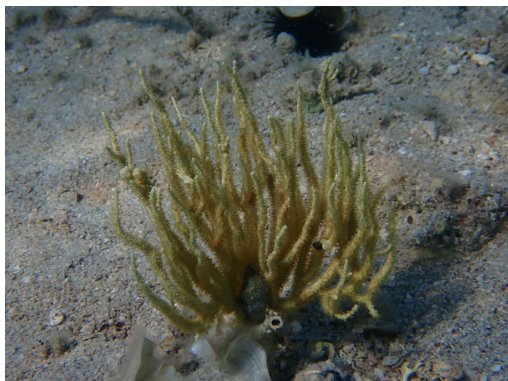
Ves čas delamo vodo, prva runda perila pa je tudi že oprana, ko smo privezani.

Ko naju posadka zapusti se z Lili odveževa in se odpraviva čez preliv na Ugljan.

Sidro vrževa v Muline, precej daleč od vseh ostalih in kar daleč od obale. Itak ne greva na kopno. Opereva še tepihe in brisače za po tleh kokpita, še enkrat opereva palubo, kokpit, tla v salonu in kabinah, Lili še prebriše vse stene in barka je pripravljena.

Lili je danes na šnorkljanju našla koralo, ki jo je v Jadranu videla prvič in je vsa vesela. Našla je 'Ravno morsko drevesce'. Te ponavadi rastejo v globji vodi, a tule je zelo velik pretok vode in mogoče je to razlog, da so zrasle tudi v plitvejši vodi.

No, pa se je le splačalo, da jo pregovorim, da ostane še ta dan.

Korala ravno morsko drevesce

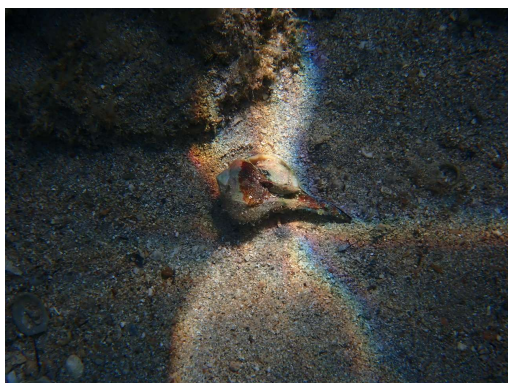
Detajl, kjer se vidijo polipi.

Sončna vetrnica in školjka sklednica

Pod voščeno vetrnico se stiska pet morskih pajkov

Bodičasti volek

23. avgust 2021, ponedeljek

Muline - Petrčane - Muline - Podgrabe (Molat)

Zjutraj se z Lili prestaviva v Petrčane, še enkrat očistiva barko in Lili se odpelje domov.

Nova posadka pride okrog poldneva in po vkrcanju in prvem kopanju se premaknemo v Muline na malo bolj resno kopanje in kosilo.

Vreme ni ravno najboljše. No, ja saj zdaj je še OK, ampak napoved je pa tragikomična:

Veter NW in NE, obračal bo na SE in SW, vmes nevithe z grmenjem in dežjem. Skratka v enem stavku so napovedali veter z vseh strani neba in dodali nevithe. Tudi opozorilo za močne vetrove ne manjka.

Pogled v nebo tudi ne daje ravno pomirjujoče slike.

Z velebita se gosti beli oblaki zlivajo po strminah, nad njimi pa sivina in črnina, na vse strani je videti bodisi dež v daljavi, ali bliskanje in grmenje, ali pa vsaj črne grozeče oblake. Nebo je sivo, vetra pa zaenkrat še ni dosti. Le med 5 in 10 vozlov piha in sicer občasno iz prvega in občasno iz četrtega kvadranta.

Kar resno me skrbi, kam bi se skrila na varno.

Odločim se za Molat, zaliv Podgrabe. Tam bomo zaščitevi tako pred NW, NE, E in SW, delno proti S in W. Edina smer,

pred katero nismo dobro zaščiteni je SW. Tja se baje večkrat pred slabim vremenom zatečejo tudi večje ladje. Ko odplujemo iz Mulin ni kaj prida vetra. Motoriramo, a za boljši vtis razvijemo flok in motorsailamo. Morda nam flok doda en vozal hitrosti, ali pa še to ne. A smer je v redu, zato dvignemo še glavno jadro. Kmalu se veter dovolj okrepi, da lahko ugasnemo motor in najprej lenobno, nato pa vedno bolj športno napredujemo. Smer vetra je nepredvidljiva. Med seboj se tepeta N in NE, vmes občasno še pihne NW, občasno pa dobimo še vpliv kakšne od neviht v okolici, ki veter še malenkost obrne. Definitivno tole ni za avtopilota, zato krmarimo na roke. Kmalu skrajšamo glavno jadro in vedno bolj prevladuje burja, zato lepo napredujemo v smeri našega cilja. Povsem sami smo na morju. Kamorkoli pogledamo ni na vodi niti enega plovila. Otoka Sestrunj in Tunj nam blokirata valove, voda je povsem gladka, res prijetno jadranje. A ves čas se oziram v nebo in vrvi so pripravljene za hitro krajšanje jader. Čez čas v daljavi opazimo dve jadrnici, ki hitita nekam proti zalivi Pantera, drugih plovil ni. Na srečo smo nakako zvozili skozi vremenske nevšečnosti. Vsaga nekaj kapelj dežja nas je poškopilo, vse strele in gromi pa so bili daleč stran. Bliskalo se je tako proti odprtemu morju za Dugim otokom, kot na severu, nekje nad Silbo, še največ pa proti jugu, nekje nad Ižom ali Kornati. Tudi zavese dežja smo videli na sve strani. Posadka mi reče: 'ja, to pa je znanje', nakar jim povem, da je to pač čista sreča. Lahko bi nas zadelo, a nas je tokrat pač obšlo. Baje pa je bila na celini večja štala. Lili mi zvečer pove, da je bila pot domov grozna. Ne samo prometno, predvsem vremensko. No, mi smo v Podgrabah našli prostor. Sicer je tu že nekaj jadrnic, a s pomočjo radarja najdem luknjo, ki je dovolj velika za nas. Nekaj več prostora rabimo, če bo veter iz katerekoli smeri. Sidramo v severni krak zaliva. Bolj bi bil rad zaščiten pred tramontano in burjo, kot pred jugom. Prva dva sta lahko bolj nenadna in nepredvidljiva, jugo po mojih izkušnjah pride bolj postopoma. Bomo videli, kaj nam prinese noč. P.S. Če kdo ne pozna angleških oznak za smeri vetra tule je legenda za nekaj od njih, ki sem jih uporabil v dnevniku: NW=severozahodnik (četrti kvadrant), N = sever=tramontana, NE=severovzhodnik=burja (prvi kvadrant), E=Vzhodnik, SE=jugovzhodnik=jugo

24. avgust 2021, torek

Podgrabe (Molat) - Široka uvala (Ist)

Noč je minila nenavadno mirno.

Vsi napovedani vremenski pojavi so nas obšli in zbudim se v mirno jutro. Še piha v zalivu zelo malo.

Plan je, da se najprej odpravimo na Ist, potem pa še kam naprej.

Plovba na Ist je relativno enostavna. Delno motoriramo, delno motorsailamo, delno jadramo, a s tem nimam nobenega dela, saj Jana brez napake odpelje celo pot. Ta posadka sploh ne rabi skiperja. Mitja je itak 'doma' na barkah, saj imajo doma lepo barko. O jadrnih se bo še kaj naučil, z ostalim pa nima težav, Grega se sicer dela skromnega, a ima stvari pod kontrolo, le Tjaša se zaenkrat traja drži kuhalnice, kot krmila. Ampak mi se zaradi tega niti slučajno ne pritožujemo in pospravimo vse, kar pride na mizo.

Na Ištu me pregovorijo, da grem še enkrat na cerkvico, hkrati pa pade odločitev, da kar ostanemo tukaj.

Vzpon je precej lažji, kot dvakrat do sedaj, saj lepo pihlja, sonce pa ne žge tako na polno. Nekaj hladneje je.

Razgled na vrhu je dober. Lepo vidimo Velebit, ki je manj oblačen, kot včeraj, vidimo Silbo, Olib, Pag, Vir, pa proti jugu Molat, Dugi in vse otoke do Ugljana in Kornatov. Nazadnje, ko sem bil tu gori smo komaj videli najbližje otoke, tokrat je vidljivost precej boljša.

Tokrat sem bil pameten in sem na vrh nesel par pločevink piva v hladilni torbici in moram reči, da je bila to dobra odločitev.

Po spustu se odločamo kam bomo zavili na pozno kosilo, a je vse, razen fast food burgerjev zaprto. Čakali pa ne bomo.

Raje odveslamo nazaj na Herona in prižgemo žar. Ne vem, če bi na obali jedli kaj bolje, tu smo jedli odlično.

Popoldan (točno po napovedi) burja resno potegne.

Zaliv je lepo zaščitem pred burjo. Veter sicer piha, a vala ni. Zdajle ne bi bil rad na odprtem, saj bi me prepihalo do kosti.

V barki igramo Catan (naseljence) spodaj v salonu, saj bi nam zunaj odneslo kartice (in meni prevrnilo kozarec z vinom), Grega pa opazuje sidrne lučke v zalivu in glede na njihovo nihanje analizira kjer veter vleče bolj ali malo manj. Mogoče bo to vprašanje na njegovih naslednjih izpitih iz fizike.

Temperatura je ugodna. V barki si lahko še brez majice, zunaj pa jo rabiš, da te ne zebe. Izven zavetja kokpita pa so obvezni dolgi rokavi. Dobro se bo spalo.

Ko smo čez mizo v salonu pogrnil flisasto dekico se je naš salon spremenil v resno igralnico. Zagrizli smo se v tarok in sploh nam nič ne manjka.

Zunaj pa žvižga okrog pripon. Dežja ni. Mislim, da smo v pravem zalivu za tole vreme.

25. avgust 2021, sreda**Široka uvala (Ist) - Žman**

Ponoči je burja kar dobro žvižgala. Večkrat sem se zbudil, ko je barka plesala na sidru in se zategovala ob sunkih vetra. Takrat nas je veter nagnil. V sprednji kabini se to kar precej bolj čuti, kot zadaj. Ko sva šla z Lili po svetu sva ravno zaradi tega spala zadaj.

Nisem pa slišal, kdaj je zjutraj odpeljala Jadrolinija, čeprav smo bili sidrani zelo blizu pomola. Ob šestih zjutraj je ni bilo več.

Zjutraj ne gremo po kruh, saj v tem vetru nihče nima veselja, da bi ga močilo na čolničku. Itak je kruha še dovolj vsaj za danes.

Raje odjadramo na jug. V burji je plovba hitra, veter pa niti ni tako sunkovit, kot sem pričakoval.

V bližini Dugega se odločimo, da zavijemo še na razbitino. Le kakšno uro nazaj se bi to zdelo nemogoče, a zdaj je veter popustil in morda se bo dalo videti razbitino vsaj z barke.

Bolj, kot se bližamo, manjši so valovi. V bližini razbitine vržemo sidro in odplavamo na šnorkljanje na razbitini.

Tok je precej močan.

Počakam, da so vsi blizu cilja, potem še sam skočim v vodo. Najprej preverim sidro, ki ga nismo zategovali, saj je tam polno skal in razpok med njimi. Sidro leži na travi, veriga pa se vijuga med šopi trave in nekaj kamni. Sa eno šnorkljanje bo v redu, čez noč pa ne bi ostal tako sidran. Voda je globora 6 m, smo kakih 100 m oddaljeni od cilja, a bližje razbitini si nisem upal, saj ne vem kako ladja leži glede na tista dva kosa zarjavele kovine, ki gledata iz vode.

Ko sem tam ugotovim, da iz vode moli premec, ladja pa leži od premca proti Italiji. Lahko bi sidral bližje.

Toliko rib na kupu nisem videl že od potapljanja v Rdečem morju. Lepo je in vesel sem, da sem tudi sam odplaval na potopljeno ladjo, saj sem bil nazadnje tukaj pred kakšnimi 20 leti.

Malo se potopim v tovorni prostor ladje, potem pa odplavam nazaj. To je kar dobra rekreacija in še dobro, da imam plavutke, da se ne mučim preveč s tokom.

Precej za mano se vrne ostala posadka. Nujna je malica.

Tjaša nam skuha dobro kosilo, medtem, ko jadramo ob Dugem proti Žmanu. Vsi vemo, da ni najboljša ideja, da jemo preden gremo v gostilno, a lačni smo zdaj, ne čez tri ure.

Veter popušča.

Namesto 7 plujemo s 6 vozli, potem 5 in nato še počasneje. Zdaj imamo glavno jadro že na celi velikosti, razpeti sta obe prednji jadra.

Kljub temu se ETA odmika, zato pokličemo na pomoč še Yanmarčka.

Sidramo pred Žmanom. Valov skoraj ni več in odveslamo v luko.

Ksenija nas pričaka odprtih rok in nam nameni najboljšo mizo.

Večerja poteka po pričakovanjih: Pri predjedeh je malo zafrknila in prinesla inčune namesto hobotnice v solati, tunin steak je bil potem nekoliko preveč pečen, a vse ostalo je bilo vrhunsko. Kljub mojim večkratnim opozorilom smo naročili preveč hrane.

Še dobro, da smo lahko večerjo zalili z dovolj vina.

Jana tokrat vzam estvari v svoje roke in namesto, da bi doživeli pet prihodov v pričakovanju računa gre ona notri in plača. Skoraj banalna izkušnja. Skoraj preveč učinkovito.

Ksenija nam prinese še nekaj kolačev na račun hiše, potem pa do konca polni odveslamo na Herona.

Veter se je zelo umiril, morje je dokaj gladko. Napovedana je šibka burjica, a izgleda, da bomo lahko ostali na sidrišču pred mestom.

Večer zaključimo z družabnimi igrami.

26. avgust 2021, četrtek**Žman - Kornati**

Čez noč ni pihalo skoraj nič, valov ni bilo in lahko smo dobro spali.

To noč sem celo navlekel nase rjuho in eno tanko dekico, tako za vsak slučaj.

Termometer je zjutraj pokazal, da je bila ponoči najnižja temperatura zunaj 19°C, v barki pa stopinjo topleje. Prijetno za spanje.

Zjutraj odveslata Jana in Grega po kruh. Vrneta se s polnim čolnom hrane. Upam, da na otoku ne zavladata lakota. Ampak tule kar pospravimo nekaj robe, smo štirje dobri jedci. Le Tjaša nič ne je.

Po temeljitem ramisleku se odločimo, da kupimo karto za Kornate in si jih dobro ogledamo. Alternativa je bila, da se skozi Kornate le zapeljemo brez karte in jemo večerjo na Vruljah. Prvo kopanje na 'Titovi plaži' na Lavernaki.

Jasno je, da nismo sami, a plovil ni preveč. Je pa gneča na plaži, saj so očitno turistične ladjice na drugo stran Lavernake pripeljale tona ljudi, ki so se prišli čez hribček kopat na lepšo plažo.

Grega plava z japankami na obalo in zavzame najvišji vrh Lavernake, ostali se zadovoljimo s plavanjem. Rib je v vodi veliko, voda pa je kristalno čista. Res je lepo tukaj.

Premaknemo se na novo kopanje in sidro vržemo med majhna otočka Golić in Bisaga. Mladina obplava Golić, jaz sem v vodi le kakšno minuto ali dve.

Romantično lepo je tule in povsem sami smo. A ker je za ponoči spet napovedana rahla burja se prestavimo na bolj

zavarovano mesto, v zaliv Modri Bok na Velikem kornatu (en zaliv pred Vruljami).

Gneče sploh ni. Le tri barke so tu, kat je lep napredek glede na zasedenost Kornatov še nekaj tednov nazaj.

Roštiljada je uspešna in napokamo se tako, da se nikomur več ne ljubi v vodo.

Gledamo sončni zahod, ki je danes lep.

Počasi nas začne na sidru obračati. Izgleda, da burja premaguje ostale vetrove. A tule smo odlično zaščiteni pred njo.

Večer se nadaljuje ob igri naseljenci.

Imamo pa na barki ranjenca. Jana je nerodno stopila in njen gleženj protestira tako, da je zatekel in menja barve.

Trenurno prevladuje temno vijoličasta. A Jana ne upošteva odredbe ladijskega zdravnika o mirovanju in skače naokrog,

kot bi imela obe nogi celi. Še dobro, da je na barki veliko oprimkov, saj bergelj pač nimamo. Mali povoj in malo konjske

masti ji blaži težave, za anestezijo pa je na voljo šampanjec in vino. Pri anesteziji ji seveda solidarno pomagamo.

Zvečer nas park rangerji le prijazno pozdravijo, ko preberejo ime barke in vidijo na svoji aplikaciji, da je karta plačana.

Še dobro, da so prišli v kontrolo, da nismo zaman kupovali karte.

27. avgust 2021, petek

Kornati - Sabušica (Ugljan)

Burja je bila napovedana, a je namesto tega dolgo v noč pihal jugo in prinašal valove v zaliv. Vedno bolj piha.

Ko se veter končno obrne v burjo upam, da se zibanje preneha, a se le okrepi, saj nas veter obrne počez na valove.

Velik katamaran, ki je sidran blizu nas je nevarno blizu. Ko smo sidrali smo bili 100 m od njega, a potem pa je nekaj motovilil

s sidrom in se izgleda malo premaknil bližje nam. Poleg tega ni namestil vrvi z obeh čolnov na verigo. Če katamaran tega

nima se zelo vrti na sidru. On niha kar za 90° levo in 90° desno - se pravi, da se obrača za 180°.

Narava nam pričara celo predstavo. Bliska se in grmi, ulije se na polno, piha pa kot vrag.

Pozapremo okna in prižgem instrumente, da opazujem soseda na radarju. Ko najbolj zanihamo pride manj, kot 20 m od nas.

Grega se javi za stražo, itak nihče ne more spati, ker tako ropota dež in sekajo strele, piha pa v sunkih čez 30 vozlov.

Če sosedu popusti sidro bomo v hipu skupaj. V nevihti imamo veter iz več smeri. Izmenjujejo se N, NE, SE, S in SW.

Enkrat je karamaran pred nami, enkrat je za nami, včasih pa niha desno od nas.

Malo na obroke odspimo in po zajtrku zajadramo po Kornatih po kanalu proti Lavsi, da še uživamo plovbo v zmerni burji na povsem gladki vodi, potem pa obrnemo nazaj proti proversam.

Ne gremo do Smokvice in potem na sever, saj v tej burji ne bi rad jadrал v veter, kjer je skoraj 8 milj odprtega Murterskega morja. Raje si izberemo pot proti Ugljanu mimo množice otokov nad Kornati in Dugim. Tu si vsak trenutek lahko najdemo zavetje za kakšnim otočkom.

Jadranje je udobno. Najprej samo na viharnik z vetrom v bok, potem pa veter nekoliko popusti in odvijemo še malo floka.

En, da, tri smo pred Katino in ker je veter malo popustil se odločim za plitev prehod Vele proverse, ki je bistveno bolj zanimiva.

Severno od Kornatov je vetra še nekoliko manj, pa še nevihta se bliža, zato zvijemo jadra in odmotoriramo v naliv.

Med dežjem je veter precej popustil in lepo napredujemo. Kakšne gneče na morju ni, še najbližje nam privivja hitri čoln SAR, ki hiti nekam proti Dugemu. Upam, da je le na rutinski patroli in da ni kdo v resnih težavah.

Sidramo v zalivu Sabušica, blizu Ždrelca.

Zjutraj so se najpogumnejši kopali, jaz danes nisem bil v vodi, saj je zrak prehladen in preveč piha. Morje je baje še vedno toplo. Verjamem na besedo.

Jadrali smo v dolgih rokavih.

Kljub nevihtam, dežju in delno neprespani noči je bil lep dan. Tak, bolj 'na easy'.

Tjaša nam je skuhalo odlično pozno kosilo in ostalo je toliko, da sem še zmrazil dve porciji. To bom pojedel naslednji teden, ko bom sam in bom čakal Liliko, da spet pride na Herona.

28. avgust 2021, sobota

Sabušica - Prtljug - Rivanj - Petrčane

Noč je bila tokrat mirna. Vmes sem enkrat slišal, kako rahlo dežuje, sicer pa sem spal. Mogoče je deževalo še večkrat.

Zjutraj se Grega in Jana skopata, ampak zunaj je premrzlo, da bi bil v sami majici.

Nujni so dolgi rokavi, Jana ima celo bundo.

Premaknemo se v zaliv Prtljug, kjer so lične ribiške kočice in bolj plitva voda, a kakšnega navdušenja za kopanje ni, pa še voda ni čista, tako da se po zajtrku prestavimo do otočka Rivanj. V vodi vidimo nenavadno živalco. Najprej eno, potem še eno.

Bila je kot kak črv z vzdolžnimi plavutmi ob obeh straneh trupa, velika pa vsega dober cm ali mogoče dva.

Verjetno mladica kakšne živali, ko jo Lili pozna.

Na poti v Petrčane se spet ulije dež in pristajamo v mokroti. Vetra je dobrih 10 vozlov nekako iz jugozahoda. A s številnimi

mornarji na krovu pristanek ni bil preveč težaven.

Popotovanje zaključimo z odličnim kosilom v najbližji oštariji, ki pa se pohvali, da se gredo 'fine dining'. Hrana je res bila dobra in precej nenavadna za Dalmatinske razmere. Če jedi vsebujejo na primer karamelizirane orehe v čilijevem prahu ali na črno pražene arašide, redukcije balzamika, ingverjevo prilogo in je riba brez kosti, servirana na posteljici zelenjave, potem to pač to ni navadna domača birtija. Za jagenčkov file te vprašajo, če hočeš sredico na 57 ali 59°C (medium rare ali medium) in dobiš občutek, da se res trudijo biti različni od povprečja. Take jedi bi brez sramu postregli na kaki od elitnih restavracij kjerkoli na svetu.

Meni je bilo vseč vse od brancinovega karpaccia do lava tortice. Še pri vinu mi je natakar znal svetovati pravo vino h grdobini.

Včasih se prileže domača košta na dalmatinski način, včasih pa tudi kaj takega, bolj sofisticiranega.

Ekipa me je danes zapustila in se prebija proti Sloveniji. Upam, da jim uspe priti brez prehudih zastojev, saj izgleda, da gre danes cel svet domov.

Danes smo obiskali 4 zalive in povsod smo bili sami ali skoraj sami.

Še velik in varen zaliv Muline je sameval. Vse boje so bile prazne, na sidru pa ne vem, če je bila sploh kakšna barka. Ponavadi je tu blizu 100 plovil. Hladno in deževno vreme in izmena čarteristov (danes je sobota) je povsem spraznila Jadran. Če ne bi bilo dežja bi bilo to že kičasto lepo.

Zvečer ostanem privezan na pomol. Danes se mi ne ljubi niti odvezat in se premaknit na sredo zaliva na sidro. Ponavadi sem raje na sidru. Dež je prenehal in na rivi je postalo živahneje. Ni pa to senca od gneče sredi avgusta.

29. avgust 2021, nedelja

Petrčane - Vir

Zvečer nisem šel pravočasno spat, saj sem povsem brez potrebe visel na računalniku in izkoriščal WiFi bližnjega kafiča. Mar bi spal.

Zjutraj malo brkljam po barki. Opravim hitri pregled motorja. Olje je v redu, Vse je suho in skozi tesnilo osi motorja ni pritekla v barko niti kaplica vode, hladilna tekočina ne izginja.

Par stvari bo treba narediti, a ne danes.

Sredi dneva zapiha rahla burja in odločim se, da se premaknem na Vir, da grem v ponedeljek k frizerju. Skrajni čas je že, a z ljudmi na barki enostavno nisem imel časa za to, v Petrčanih pa ni frizerja.

Lepo jadram s flokom, in delam vodo. Nikamor se mi ne mudi, saj imam čisto kratko pot, le slabih 8 nautičnih milj (NM).

Ampak veter se krepí in barka se nagiba bolj, kot je meni ljubo, saj lahko zajamem zrak v sesalni ventil razsoljevalnika.

Veter je narasel na čisto šestico po Beaufortovi lestvici, 25 vozlov piha, zato zvijem flok in razvijem viharno jadro.

Plujem blizu obale, a vseeno se kak val razbije ob trupu barke in voda se razprši čez Herona.

Joj, pa tako lepo ga je dež opral, zdaj pa bo spet vse slano. Kmalu je sol ne le na palubi ampak tudi po oknih sprayhooda. Škoda.

Če bi vedel, da se bo veter toliko okreplil bi raje ostal v Petrčanih in šel k frizerju kak dan kasneje.

Kako uro tako piha, potem pa veter pade, tako, kot se je pojavil.

Medtem sem prav lepo jadral samo na viharno jadro. Mala flikica blaga, me je gnala s štitimi vozli in lahko sem držal dober kot v veter. Skoraj tako, kot bi imel večja jadra. Neverjetno, kako dobro potegne viharnik, ko pihne več kot 20 vozlov.

Na Viru sidram blizu pomola, a dovolj daleč, da pustim prostor ladjam, ki tu pristajajo. Čeprav je globina ob pomolu majhna - manj kot 3m in pada, se tu ustavljajo kar velike turistične ladje in res kmalu pride ena, izkrca potnike in odpluje, potem pa še ena. Tile kapitani so mojstri, kako držijo barko na motorju in vežejo le nekaj metrov ladje na konec pomola, da izkrcajo potnike.

Nato ugotovim, da je danes dan občine Vir. Proslava ja na rivi. Zvečer na barki poslušam govore, ki jih imajo na obali. Tudi glasba igra.

Okrog osmih pa opazim, da vlačijo po morju neke čudne čolne, ki jih vežejo na nale boje dokaj blizu Herona. Le dobrih 100 m so oddaljeni. Bojim se, da je na čolnih pirotehnika.

Pa me menda ne bodo zažgali tule na sidru?

Sprehajam se po palubi, da me lahko ljudje, ki delajo na teh čolnih dobro vidijo. En mali gumenjak imajo in se z njim vozijo naokrog. Če je res gori pirotehnika bi me lahko opozorili. Ne zdi se jim potrebno.

Zdaj pa ne vem: ali se jim fučka zame, ali pa ni pirotehnik na čolnih. Kdo bi vedel. Veter piha od najbolj desnega čolna skoraj proti meni.

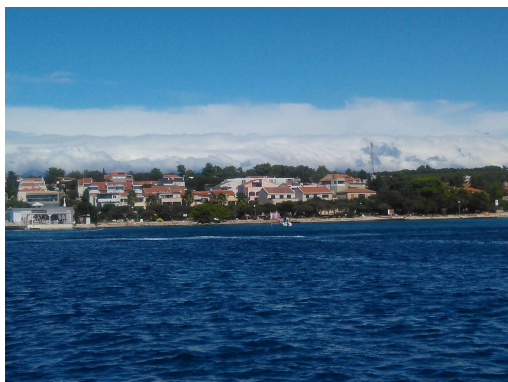
Bomo videli, kaj mi prinese noč.

Dopolnitev:

Po tem, ko sem ravno objavil dnevnik pridrdra do mene čolnič in frajra mi povesta, da bo ognjemet.

Sicer sem znotraj dovoljenih meja glede varnosti, ampak, onadva mi vseeno svetujeta, da se prestavim še kakšnih 100m proti vzhodu. Za vsak slučaj, če se burja okrepi. Itak. Rekel sem jima le, da je škoda, da nista prišla prej, ko je bil še dan, ne pa zdaj, ponoči.

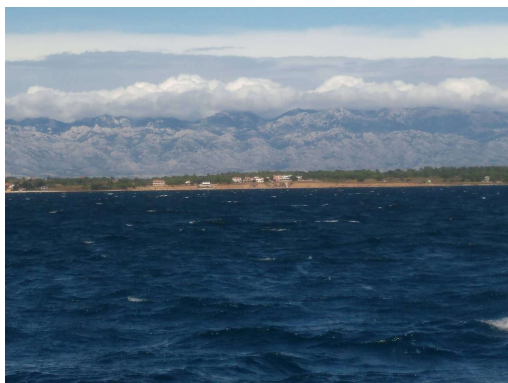
Seveda se prestavim. Pri tem opazim, da mi zelena navigacijaka luč ne gori. OK, še en projekt za jutri. Ah, nautika.

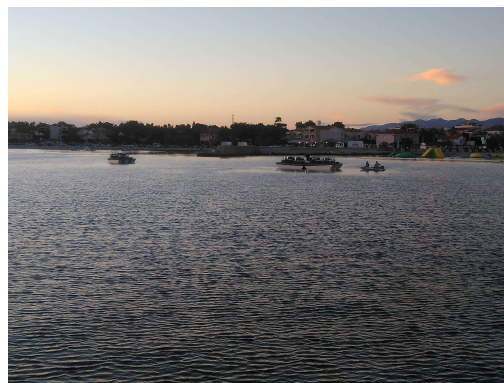
Ko izplujem se z Velebita zlivajo oblaki, kot bi padala voda po slapu. Hribov sploh ni videti.

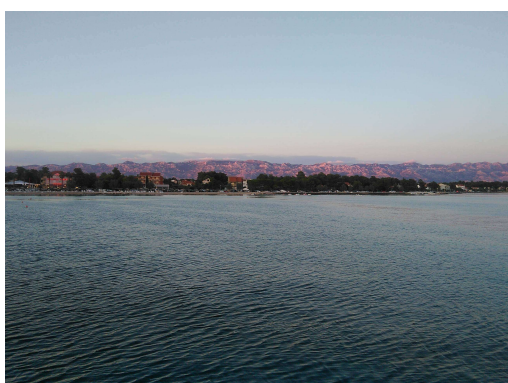
Kmalu se oblaki malo očistijo, a se veter ojača.

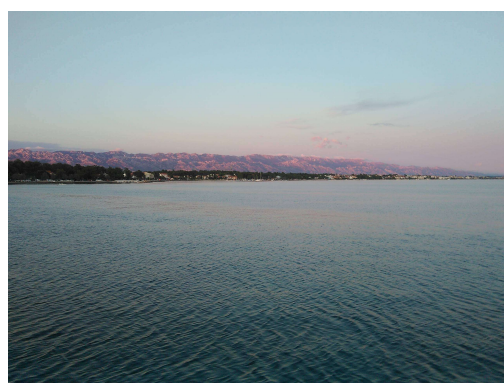
Če mi ne bi solilo barke bi bilo prav lepo.

Ob sončnem zahodu privlečejo blizu Herona neke čudne trimarane.

Medtem je Velebit proti vzhodu ožarjen z zahajajočim soncem.

Burja pa je čisto popustila. Piha manj, kot 10 vozlov.

30. avgust 2021, ponedeljek

Vir - Petrčane

Ognjemet sem doživel iz prve vrste.

Imel sem daleč najboljši možni sedež, med mano in ognjemetom je bilo le 200 m vode, ki se je kot v ogledalu zasvetila in pokazala vso igro svetlobe dvakrat. Stal sem na palubi in užival, vmes pa ves čas gledal, če kakšni drobcji padajo v vodo blizu barke. Nič ni padlo dol.

Le hrup je bil neznosen. Škoda, da si nisem v ušesa dal čepkov.

Ko se je ognjemet zečel pa sem raje gledal, kot pa da bi šel dol po čepke. Zjutraj so bile po zalivu sidrane ribiške barke. Ena po ena se je vezala na pomol, le največja je robo preložila na manjšo. Verjetno ima preveč greza za ta pomol. Na pomol pa so prihajali kamioni hladilniki. Odveslal sem na obalo, saj sem danes naročen pri frizerki. (Še dobro, da sem klical dovolj zgodaj, saj sem potem v salonu slišal, kako je naročala že za nekaj dni vnaprej. Vse je imela polno). Na pomolu so na dveh improviziranih štantih prodajali ribe. Nič nisem kupil, saj bi se mi usmradile v nahrbtniku medtem, ko bi bil pri frizerki. Postrigla me je solidno. Cena: tretjina tega, kar plačam doma. Je pa potarnala, da je sama in da nikakor ne dobi frizerke, pa jo že dolgo išče. Mogoče bo drugo leto poiskala katero iz Bosne, pravi. Sama ne zmore ostriči celega Vira, sploh v sezoni ne, ko pridejo še vsi vikendaši. Po striženju moram seveda v vodo. Že dva dni se nisem kopal. Upam, da nisem preveč smrdel, a v mrazu me plavanje ni mikalo. Plavam od barke do plovcev ograjene plaže (dobrih 100 m) in ob plovcih naprej. Tisti del, ko je treba stran od relativno varnih plovcev in proti barki me je bilo kar malo strah. Tu na Viru namreč izposojajo vodne skuterje, vozijo ljudi na tubah in drvijo z gliserji. 300 m od obale jim je španska vas. Hrup teh brenčočev mi je šel na živce, zato odjadram. Vetra je malo, Dobrih 5 vozlov. Ampak meni se ne mudi. Samo na flog pujsam s kakimi tremi vozli. Cel dan že delam vodo in končno so vsi trije rezervoarji polni. Hura. Zdaj vsaj točno vem, koliko vode imam. Heron namreč nima indikatorjev nivoja vode v tankih ampak ima števec litrov porabljene vode. Če točiš vodo v marini je to veliko bolje, saj do litra natančno veš, koliko si porabil in izračunaš koliko še imaš. Če pa delaš vodo z razsoljevalnikom in ne napolneš do vrha, ter ne veš točno koliko si naredil, potem pa čez čas nisi več prepričan koliko vode imaš. Veš pa do litra natančno koliko si porabil. Med počasno plovbo neredim še par stvari po barki: Servisiram črpalko stranišča, ko zdaj teče kot namazana (ja, saj je namazana). s silikonskim sprejem nasprejam še zadrge in pritiskače sprayhooda, ki so se zatikali, pokrov vhoda v kabino in vse škripce navijalca floka, ki so že malo trdi. Tako. Ooops, Skoraj bi povozil veliko rumeno bojo z rumenim križem na vrhu. Tako, kot označujejo posebna območja. A nobene druge boje ni. Ponavadi so vsah štiri, ki omejujejo nek pravokotnik. Tega še včeraj ni bilo tukaj. Le kaj označuje? Morda pa se je odtrgala pri kašni ribogojnici in drifta brez kontrole. Še na netu preverim obvestila za pomorce in radio-oglas - nič ne omenjajo nove rumene boje. Kdo bi vedel. Sidro vržem kar v zalivu v Petračanih. Na pomol mi ni treba, saj danes ne grem na kopno. Mogoče jutri. Verjetno s čolničkom. Na sidru je toliko lepše. Zdaj to res vem, saj je pomol tukaj brezplačen in torej odločitev, da sidram ni moja podzavestna škrtoš. Sredi zaliva lovim nekaj interneta (Grad-Zadar-Free). Zdaj, ko je manj turistov celo za silo dela. Vreme je danes povsem drugo, kot včeraj. Precej topleje je spet, vetra skoraj ni. Le kaj sem včeraj rinil naokrog po tisti burji, da sem po nepotrebem nasolil barko. Je pa vreme še vedno nastabilno. Vsak čas lahko začne deževati, pravijo, morne pa so tudi kakšne nevihte. Fronta je šla čez nas, a nad Jadranom ostaja polje srednjega in malo povišanega tlaka, v višini pa kroži vlažen in nestabilen zrak. V taki situaciji je nemogoče točno napovedati, kaj se bi izcimilo. Za vsak slučaj sem posebej dobro zaregnil sidro, saj je v tem zalivu ponekod pod tanjšo plastjo mivke gladka skala, ponekod pa sidro dobro drži.

31. avgust 2021, torek

Petrčane

No, kmalu po tem, ko sem objavil dnevnik je malo rosilo. Ne dovolj, da bi razsolilo palubo, a bolj malo, kot nič. Vetra ni bilo veliko, pihal pa je z vseh smeri. Na sidru sem plesal, kot vrtavka in moj sidrni alarm, ki beleži kje je barka je s pikicami pobarval cel krog okrog sidra in še precej znotraj kroga, ko vetra ni bilo dovolj, da bi raztegnil verigo. Še nekaj topleje je spet. Zjutraj se mi ni treba oblačiti, da me ne zebe. Danes sem nekaj bral o pasivizaciji nerjavnega jekla in prišel do zanimivih zaključkov. Za tiste, ki se s to temo niste ukvarjali: Nerjavno jeklo ni zares nerjavno, je le bolj odporno proti rjavenju, kot navadno železo. To dosežejo z dodatki v zlitini, kamor dodajo večje količine kroma in niklja. V jeklo tipa 316, ki je bolj odporno na morsko vodo dodajajo še 2 do 3% molibdena. Taka zlitina postane pasivna, ker tvori na površini tanko, a zelo trdno plast oksida. A da ta ne začne propadati in rjaveti v globino je nujna prisotnost kisika (se pravi zraka), ne sme pa biti v stiku z drugačnimi kovinami. To sem dobro izkusil tudi na barki, kjer je kak vijak pomotoma v A2 kakovosti in ne v A4. Tak 'slabši' rostfrej začne puščati rjav madež. No, na današnji članek: Problem nastane, če je zaščitni sloj poškodovan, kar s ezgodi recimo ob varjenju ali mehanskih poškodbah. Takrat je treba jeklo spet pasivizirati. To lahko naredimo s kislino. Ena (pa sem pozabil katera) je precej bolj nevarna za

okolje, druga, ki se lahko uporabi pa je citronska kislina. Potrebujemo 5% citrsko kislino, namažemo jeklo in pustimo delovati, da se iz površine odstrani železo in ostane površinska zaščita iz preostalih kovin v zlitini.

Dejstvo: Limonin sok vsebuje 4 do 6% citronske kisline.

Moja razmišljanje: Poizkusimo dele, ki jih napada rja namazati z limono. Itak mi v hladilniku gnijejo, naj naredijo kaj koristnega.

Prvi rezultati kažejo, da stvar vsaj delno deluje, bo pa treba počakati nekaj časa, da vidimo, če nisem le očistil umazanije. Slika sledi čez par dni.

Sicer mi je dan minil ob počivanju, visenju na netu in opravljanju nekaj manjših vzdrževalnih del na barki.

S to-do liste sem črtal kakih 6 ali več vrstic. Med drugim sem namazal tesnilo pogonske osi, kar je minuta dela, a pol ure priprave in pospravljanja. Zadeva je pač pod posteljami in je treba razdreti pol barke, da prideš zraven.

Ko preverjam nivo vode v akumulatorjih še mimogrede nazaj prilepim eno ploščo zvočne zaščite motorja, ki je odpadla. Te plošče odpadajo ena za drugo. Penasta guma, ki jih drži na steni je pač v 15 letih začela propadati. Zalepil sem jo bolj za silo, saj sem imel premalo lepila. Bom ovideli, koliko bo zdržala.

Vreme je bilo danes kar v redu. Zdaj, ko sem sam šele vidim, kako malo energije zares potrebujem. Hladilnik se skoraj ne vkljaplja, ker ga ne odpiram ves čas in ne tlačim notri novih in novih steklenic, ostali porabniki pa so tudi zanemarljivi, vode mi ni treba delati vsak sončen dan. Kljub delno oblačnemu in krajšemu dnevu, kot poleti bi zmoget s pol manj sončnimi celicami. Prav zadovoljen sem s trenutno električno bilanco barke.

Že od maja nisem bil v marini in sem vso vodo naredil na barki iz morja s pomočjo sončne energije, pa sem imel celo poletje precej številčno posadko. Tudi na elektriko se nisem nikamor priključil od maja. Edina izjema je bila, ko sem barko posodil Tadeju in je šel za eno uro v marino, da je opral palubo po saharskem pesku in je nekaj vode natočil še v tank.

Zvečer so se spet naredili v zalivu valovi, ki malo potresavajo barko, a mislim, da bodo kmalu ponehali. Res ne vem, zakaj je pozno zvečer začep pihati severozahodnik. Žez dan ga skoraj ni bilo.